

ille: ista quidē probe narras: sed nūris
nō dū causam tenes? quā quū tenebis:
curā magis frugem q̄ legationē istam
patrie reportabis: R̄isum scilicet meū
quo et te: et alios sapientiores efficer pott̄s:
pro qua re medendi artē me forte uicissim
docebis: cognoscens quanto mīci quib⁹
nō sit inintendū mortales inmitantur: ea
continuo inquiretes facientes ue que nō
homine: sed risu tantū digna sunt. ¶ Tu
ego perdeos inq̄ sitotus orbis terre se egro-
tare ignorat: nec tenet unde curā querat/
extra mentē quidē existit. ¶ Tum ille
inquit ignorātia orbis multa est Hippo-
ocrates: naturam enim locupletē paruz
considerat. ¶ Tum ego inq̄ o Democrite
ista suo tempore me docebis. ¶ Vereor
.n. ne dū orbis stulticiam aperies. iā mūc
ridere ināpias. ¶ Solue nūc tui risus ca-
usam: & uite tue rationē da. ¶ Tum ille
torue aspitiens inquit. Tu mei risus cās
duas esse putas: bona scilicet & mala. Ego
tantū rideo hominē ignorātia plenum/
ac recte factis omnino uacuū: qui omib⁹